

Liber

2. Cor. 3 tunc aut facie ad faciem. Item dicit. Nos aut reuelata facie gl'iam dñi contēplantes in eandem imaginē transformamur de gl'ia in gl'iaz tanq̄ a dñi spū: hoc est quod sit de die in diem bene p̄ficiētibz. **Apl'us aut iohes.** Dilectis simi inquit nunc filij dei sumus: et nondū apparuit quod erimus. Scimus quia cū apparuerit similes ei erimus: qm̄ videbimus eū sicuti est. **Hinc** apparet tunc in ista imagine dei fieri eius plenā similitudinē: quando eius plenāz perceperit visionē.

Posse etiaz hoīem corpore imaginē dei accipi: s̄m q̄ verbum caro factū est: cuius imortalitati oēs sancti p̄formabunt. **Ca. XVIII.**

Quamq̄ possit hoc a iohāne ap̄lo etiā de imortalitate corporis dictum videri. **Et** in hac q̄ppe similes erimus deo

sed tñ modo filio quia solus in trinitate corpus accepit: in quo mortuus resurrexit: atq̄ id ad superna peruenit. **Nam** dicit etiam ista imago filij dei: in qua sicut ille imortalis corp' habebimus: p̄formes facti in hac pte: nō p̄ris imaginis: aut spū sancti: sed tñ modo filij: quia de hoc solo legit: et fide sanissima accipit. **Verbum** caro factum est: p̄pter quod apostolus

Job. 1 Quos autem inquit p̄ficiuit et p̄destinauit cōformes fieri imaginis filij sui: vt sit ipse p̄mogenitus

Roma. 8 vt sit ipse p̄mogenitus vtq̄ a mortuis: s̄m eundē apostolū: qua morte seminata est caro eius in cōtumelia: resurrexit in gl'ia. **Scdm̄** hanc imaginem filij cui p̄ imortalitatem conformamur in corpore: etiā

1. Cor. 15 illud agimus quod dicit idē ap̄lus. **Sicut** portauimus imaginē terreni: portemus et imaginem eius qui de celo ē: vt scz q̄ s̄m adam mortales fuimus: s̄m christū imortales nos futuros fide vera et spe certa: firmaq̄ teneamus.

Ibidem. **Sic** em̄ nunc eandem imaginē portare possumus: nondū in visione: sed in fide: nondū in re: sed in spe. **De** corporis quippe resurrectione tunc loquebat apostolus cum hec diceret. **Qua** sui parte homo ad imaginē et similitudinē dei factus sit: ad quā p̄ficiendo renouat.

Capitulum XIX.

Gen. 1 **V**ero illa imago de qua dictum est faciamus hoīem ad imaginem et similitudinē nostram: quia nō dictū est ad meā vel ad tuā: ad imaginē trinitatis factū hoīez credimus: et q̄sta potuimus inuestigatōne cōp̄hendimus. **Et** ideo s̄m hanc potius et illud intelligendū est: quod ait ap̄lus iohes. **Similes** ei erimus: qm̄ videbimus euz sicuti est: qz

1. Job. 3 de illo dixit de quo dixerat: filij dei sumus. **Et** imortalitas carnis illo perficiet momento re

surrectionis: de q̄ ait ap̄lus paulus. **In** ictu oculi: in nouissima tuba: et mortui resurgēt incorrupti et nos imutabimur. **In** ip̄o nāq̄ ictu oculi ante iudiciū resurget in virtute: in incorruptione: in gl'ia corpus spiritale qd̄ nūc semiat in infirmitate: corruptione: etumelia corpus aiāle. **Imago** vero que renouat in spū mentis in agnitione dei: nō exterius s̄ interius de die in diē ip̄a p̄ficiet visione que tunc erit post iudiciū: facie ad facie: nunc aut p̄ficiet p̄speculū in enigmate. **Propter** cui' p̄fectionē dictū intelligendū est: s̄iles ei erimus qm̄ videbim' eū sicuti ē. **Hoc** ei donū tūc nob̄ dabit cū dictū fuerit. **Venite** benedicti patris mei possidete paratū vobis regnū. **Tunc** quippe tollet impius vt nō videat claritatē dñi: qm̄ ibūt sinistri in suppliciiū eternū: euntribz dextris in vitā eternā. **Hec** est aut (sicut ait v̄itas) vita eterna: vt cognoscant te inquit vnū v̄x deum: et quē misisti iesum xpm̄. **Hanc** p̄emplatiuā sapientiam quā p̄prie puto in litteris sanctis a scientia distinctā: sapiam nuncupari dūtaxat hominis: que quidē illi nō est nisi ab illo cuius p̄cipatione vere sapiens fieri mens rōnalis et intellectualis potest. **Cicero** cōmēdans in fine dialogi hortensij. **Que** nobis inquit dies noctesq̄ p̄siderantibus acuentibusq̄ intelligentiā que est mentis acies cauentibusq̄ ne quādo illa hebescat: id est in p̄bia viuentibus magna spes est. **Aut** si hoc qd̄ sentimus et sapiamus mortale et caducū est: iocundū nobis perfunctis muneribus hūanis occasum: neq̄ molestā extinctionē et quasi quietē vite fore. **Aut** si vt antiquis p̄his hisq̄ maximis longe q̄ clarissimis placuit eternos animos ac dinos habemus: sic existimandū est quo magis hi fuerint semp̄ in suo occurso: id est in ratione et inuestigandi cupiditate: et quo minus se admiscuerint atq̄ implicauerint hoīm vitij et erroribus hoc vel his faciliore ascensum et redituz in celū fore. **Deinde** addens hanc ipsam clausulā repetendocq̄ s̄monem finiens. **Quapropter** inquit vt aliquā terminet oratio: si aut extingui tranquille volumus cū his artibus v̄ixerimus: aut si ex hac in aliam haud paulo meliorem domū sine mora demigrare: in his studiis nobis oīs opa et cura ponenda est. **Hic** miro: hoīem tanti ingenij: p̄fectis muneribus humanis: hominibus in philosophia viuentibus: que contemplatione veritatis beatos facit: iocundum p̄mittere occasuz: si hoc quod sentimus et sapiamus mortale et caducū est: quasi hoc moriat et intercidat quod nō diligebamus: vel potius quod atrociter odera

1. Cor. 15

1. Cor. 13

1. Job. 3

Mat. 25

Job. 17

mus: vt iocundus nobis sit eius occasus. **U**rum hoc nō didicerat a philosophis quos magnis laudibus p̄dicat: sed ex illa noua academia vbi ei dubitare etiā de rebus manifestissimis placuit: ista sententia redolebat. **A** philosophis autē sicut ipse confitetur maximis longe q̄ clarissimis: eternos animos esse acceperat. **E**terni quippe nō incōuenienter hac exhortatione excitant: vt in suo cursu reperiant cum venerit vite hui⁹ extremū. id est in rōne et inuestigandi cupiditate minusq̄ se admisceant atq̄ implicent hōim vitijs et erroribus: vt eis facili⁹ sit regressus ad deum. **S**ed iste cursus qui constituit in amore atq̄ inuestigatione veritatis: non sufficit miseris. id est hominibus: cum ista sola rōne mortalibus sine fide mediatoris. **Q**uod in libris superioribus huius operis: maxime in quarto et xliij. q̄tum potui demonstrare curauit.

Explicit liber quartusdecimus.

Incipiūt capitula libri quindecimi.

- i **D**e excellentia animi ad imaginem creatoris sui conditi.
- ii **D**e summo bono quod semp inueniendus querit et q̄rendū inuenit.
- iii **Q**uid disputatū: quidue sit comprehensum p̄cedentiū ratiocinatione libroꝝ.
- iiii **I**n quarū rerum cōtemplatione sūma trinitas inquirenda sit.
- v **O**mnia que de deo digne dici vident posse in pauciora conferri vt nihil minus dictum intelligat.
- vi **Q**uō etiā si vnum aliquid eligatur ex multis: quod digne appellet deus in vna ipsa appellatione trinitas deitatis possit intelligi.
- vii **Q**uo differat trinitas que iuenitur in imagine dei a trinitate que deus est.
- viii **D**e speculo in quo p̄ imaginem dei trinitas eius vtcūq̄ intellecta conspiciatur.
- ix **D**e enigmate et tropicis locutionibus.
- x **Q**uomodo per inspectionem verbi q̄d est in cogitatione mētis humane ad agnitionem verbi quod deus est aliquidatenus possit accedi.
- xi **S**icut verbum hominis significatur p̄ vocem vel quodlibet iudicium corporale: ita verbum dei manifestatū esse

- xii **Q**uantū distent a vera et perfecta similitudine dei que in natura mentis vtcūq̄ deo similia reperiunt.
- xiii **D**e scientia dei patris cui nihil cuiusq̄ creature iudicijs consecrat.
- xiiii **D**e similitudine et equalitate patris dei et vnigeniti eius consubstantialis et coeterni.
- xv **Q**uid dissimile sit verbum nostrum mutabile: a verbo dei incōmutabili et eterno.
- xvi **A**n volubilitas cogitationis deo inesse credenda sit.
- xvii **D**e spiritu sancto qui patri et filio equalis accipitur et vtriusq̄ spūs dicitur et charitatis noie intelligitur: cum q̄libet in trinitate p̄sona sit charitas.
- xviii **D**e excellentia charitatis q̄ ita ex deo est vt ipse sit deus.
- xix **Q**ua ratione donum dei dicatur spiritus sanctus.
- xx **C**ontra eos qui vnigenitum dei nō paterne nature sed voluntatis filium esse dixerunt.
- xxi **D**e similitudinibus trinitatis diuine que in natura mentis ad imaginem dei facte reperiri vtcūq̄ potuerūt.
- xxii **T**ria que sūt in imagine dei: id est memoria: intellectus: et amor vnus esse persone quia nō hoc est ei esse quod hec habere.
- xxiii **Q**uod vera in dei trinitate vnitas: et q̄ vera in eiusdem vnitate sit trinitas.
- xxiiii **D**e his qui naturam mentis subtiliter intuentur: et eam imaginē dei esse nō sentiunt.
- xxv **Q**uod beatos faciat fides recta: etiā eos qui de naturis incorporeis nequeunt disputare.
- xxvi **I**nterualla tempoz diuine trinitatis nulla sunt.
- xxvii **Q**uid quodam sermone ad populum disputatū sit de differētia generationis filij et p̄cessionis spūs sancti.

Incipit liber quintusdecimus.